

שְׁלֵש
אַרְבָּת
הַבְּשִׂשִׁית

עַמּוֹ לִיקּוֹטִים וּמִיאָוִרִים
וּפִירּוֹשׁ דָּרֶךְ קָצְרוֹה

וזהו הצמצום". הרי שגם הוא ז"ל דבר מרצונו ית' ולא מעצמו ח'ג.

וב"אבני אליהו" (בסיור "אשי ישראל" תפילה שחורת), על הלשון "ומברכים ומשבחים ומפארים וכו'" כתוב עוד יותר מפורש: "ושבחו הוא הצמצום, עד רואית את אחרוי, דרך שלילות, שאין אנו מכירים את עצמותנו. והוא הצמצום בשכלנו". (VIDOU מש"כ ב"אבני אליהו" הוא או דברי הגראן או דברי בנו ר' אברהם ז"ל בשמו)

הרי שהמחליקת לא היתה בעיקרים כלל. דקotas אלה בעבודת ה'. החסדים השתמשו בה בהרחבנה כדיודע. הגראן מוואלאזין ז"ל (בנפ"ח ג, ג) הזהיר מזה מאד, כי כבוד אלקים הستر דבר ועתה נעשה משל גם בפי כסילים לאמר הלא בכל מקום וכל דבר הוא אלקות גמור. עד שגים נערירים ממשכא להו לביהו לקבע כל מעשיהם והנהוגות בזה לפ"ש שכלהם", וכיול להביא לידי תקלות גדולות וכן שפרטם שם.

ח"ג. ועל המשמעות של אפסות האדם והיקום מול האור העליון של האין-סוף הוא כותב (שם פ"ג): "אליו ניתנה רשות לעין לראות ולהשיג את החיים פיו לא היה גשמיות הנברא וחומרו וממשו נראה כלל לעינינו כי הוא בטל במצבות ממש לגבי החיות והרוחניות שבו מאחר שמלבד הרוחניות היה אין ואפס ממש...". הרי ש"ביטול המציאותות" הוא מצד ראיית האדם ולא ביטול המציאותות ממש. וכן כתוב גם הגראן - שאין צמצום בעצמו ית' - במאמר "סוד הצמצום" (בליקוטים בסוף פירשו בספרה דצניות א דפוס וילנא תרע"ג), ו"ל שם: "דע כי אין-סוף ב"ה אין לחשוב בו כלל וכלל ... ומה שאנו מדברים בו ובמספרות הכל מרצונו והשגתנו שידוע מצד פעולותינו. זה הכלל לכל דברי הקבלה. וידוע שם שהוא בalthi בעל תכלית, כן רצונו, וזה אין סוף לרצונו הפשוט, וכך בזה אסור לחשוב כלל. רק ידוע שהעולם הזה אין בעלי תכלית ... וע"כ צמצם רצונו בבריאות העולם".

מכתב הבעש"ט שהייח בידי הרב מקארלין בנטיעתו ל"א:

"ט כסלו תרחה"ץ לפ"ק, ר' זלמן שליט"א נשוא בעיר לנין בישיבת האדמו"ר ה"ד בתור מנהל הרוחני של הישיבה, ועל ראש השנה תרצ"ט נסע מלונייך מקארלין. בר"ה לפני התפילה נכנס אדמו"ר מקארלין בקהל קROLות ובצעקות נראות על המצב הנורא של עם ישראל, יש לזכור שזה ה' שנה שלימה לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, ואז לא דובר כלל על מלחמה, וזעקות השבר של האדמו"ר בצל קדשו. הרב ז"ל הכריז, הלואי וה' בכוחו להזכיר בכל בתיה הכנסת שהיום יסגורו אוטם, בבחינת "ויעבור מרדכי" שהカリ מרדכי צום שלא יאכלו צוית מצה ולא שתו ד' כסות זהה עשה רעש גדול בשמיים ועם ישראל נצול אז בשעתו, אך אם היו טורפים היום ביום הדין את כל בתיה הכנסת ה' עושה הדבר רעש בשמיים ואולי היינו ניצולים ג'ב,

בבית אהרן וישראל מביא מכתב מחסידי קארלין הودות המכתב מהבעש"ט שהיה בידי האדמו"ר מקארלין ז"ל ה"ד, ו"ל: (בנצייתו האחורונה בשנת תרצ"ט כידוע הרעיון עלולות בתפילה על אחבי בחו"ל והרי לפניו תיאור הנסיעה הזאת על ידי הגאון החסיד רבי ישראלי גראסמן שליט"א במכתבו אל המו"ל ו"ל :

מכتب מהבעש"ט ז"ע שזכה מרראש את כל מורות השואה על ששת מיליון יהודים שנשרפו והומתו במיליות משונות בידי הנאצים האזרופים ימ"ש, המכתב ה' ביד כ"ק מrown אדמו"ר רבי אברהם אלימלך מקארלין ה"ד.

... הרה"ח ר' זלמן ברייזל שליט"א נסע בשנת תרחה"ץ לארלין להבל"ח - יחד עם כ"ק מrown אדמו"ר הרה"ץ רבי משה מרדכי ז"ל לחותונת בתו של האדמו"ר מקארלין שנתקיימה בחודש

דאס נישט אויסהאלטאן, וענה לו האדמו"ר נוא, האלט מען נישט אויס!! וככל הזמן הי' מבא על עתיד שחור לכל היהודים באירופה והכרייז - די אידיין אין אירופה זענען שווין פארולירען, ובאותו מעמד הי' הגה"ח פישל בערנשטיין זצ"ל - דיון בעבד"ז דהעדה החדרית, - ושאל את הרבי: רבינו ואונגעט נעמט איהר צו זאגען אצעעלכע שרעקליכע ריין, דאס הייסט אז דער כל ישראל איז חי פארולירען? וענה לו אדמו"ר הי"ד: דאס אלעס ואס איך זאג שטייט אין א בריו פון בעש"ט זי"ע, וביקש הגה"פ הנל שגס לו יראה את מכתב הבעש"ט שהזה מרראש מה שייה' בעט מלפני מאתיים שנה וענחו האדמו"ר: המכתר נמצא בידי ובו כתוב הכל מה שאני אומר על החורבן הנורא שבא על כל ישראל באירופה, והייתי מראה لكم את המכתר של הבעש"ט שהכל כתוב במפורש אלא ואס טויג דאס פאר איך עס וועט איך נאר שרעקליך צורודען !!!

אני עמדתי על יד רבינו הק' הי"ד בעות שהתקרב לציון של הארץ הק' והב' זי"ע בصفת, ופרץ בבי ואמר בשעת חורבן בית המקדש החל רמי' הנבניה על קברי אבותם במערת המכפלה וזעק, אברהם יצחק ויעקב קומו וראו מה שהשונאים עשו לבנייהם, גם אנו אומרים להצדיקים השוכנים פה קומו וראו מה שהנאצים עמודים לעשות עם אחינו בני ישראל באירופה, עמדו והתהנו לפני בעל הרחמים שיבעיר הגזירה הנוראה גזירת קליה, אני באתי להודיע לכם כי כולנו בסכנת שמד, ואחרי שנשפכו דמעות כמים מעוני כל המשותפים עם רבינו הי"ד וכשעמד לצאת מבית החיטים שמעתי אנחה עמוקה נפרצה עמוק מלבו הטהור אמרה: אווי אווי !!! איך האב געמיינט אז איך ועל עפעס פויילן !!!

אני זכר שבסעודות מלאה מלכה דבר ותיאר מה שעומד לקרות, התפרץ הרה"ח ר' אלטר שוחט זל' מטבריא ואמר: ממה נפשך אם כך יקרה hari אסור לרבי לחזור לשם למקום סכנה וחיב להישאר כאן, כי אחד שאל את הרבי מה יקרה עם יהודי ארץ ישראל וענה כלשון זהה: דא אין די

כי אנחנו נמצאים ממש באותו המצב שמרדי ועם ישראל הי' נצמא אז כי נמכרנו להשמד ולהרוג ולאבד מנער ועד זקן טף ונשים, ופרק בביבה גדולה ויזעק זעה גדולה ומרה. כל הקהל נתרגשו עד למאד, והי' הדבר בחידה בעיניהם. באotta שונה בחודש אירן תרצ"ט הגיע האדמו"ר זצ"ל לארכ ישראל, כמו בכ"פ שאנ"ש חסידי קאROLIN הוי מקברים פניו ופתחו בשירה וזרמה כך גם בפעם הזאת התחלו החסידים לשיר ולרקוח, וכ"ק אדים"ר פתח ואמר: "אין אז באיטער צייט וואס אצעעלכע שווארצע ואלאענעס גיט אויף דעת אידישן פאלק קאן מען זינגן? ואפילו בחודש אירן שהי' כבר קרובי בערך ארבעה חדשים לפני פרוץ המלחמה לא הבינו קהן אג"ש דבירין, ואחד הסתכל על השני כי לא ידעו מה זה ועל מה זה כי אז לא דברו על המלחמה וגם לאח"ז שכבר כן דברו מהמלחמה היו כולם בטוחים שאנגלי' ופולין יכניעו למורי את גרמניה.

ఈ השגעה האדמו"ר זצ"ל לירושלים תוב' הכריז על ערב ר'ח צום ותענית ובחצות הלילה החל יחד עם כל הקהל לכוטל המערבי לעורר רוחמים רבים על עם ישראל הנמצא בסכנה גדולה, ובכ"ב תמוז (יומה דהילולא של הרה"ק ובי שלמה מקאROLIN זי"ע) נסע עם קהן גדול למירון, המערה הייתה סגורה משנת תרצ"ז עד שבא האדמו"ר בשנת תרצ"ט בכ"ב תמוז ופתח אותה, למרות הסכנה הכרוכה בדבר כי המהבלים שלוטו על ההרים מסביב לדרך המוליך למירון והוא יורים ללא הרף על כל מכוניות יהודית, כמה אוטובוסים ומכוניות פרטיות נסעו בשירא זו וכ"ק אדים"ר נטל המbezע המסוכן הזה על כתפיו. אין לי המילים בהם לתאר סדר כניסה אדים"ר למערה. מוקדם בקש שرك הוא לבדו יכנס, וזה לך שעה ארוכה וכשהרשה לkahל להכנס נבהלו ממראה פניו שהיה חיוורות כסיד, והרה"ח ר' יושע העשיל הלטאטסקי זצ"ל ניגש אליו עם כוס קפה להחיות את נפשו, שפחודו שעוד מעט הוא יתמושט ויתעלף, ועכ"ז לא רצה כ"ק בשום אופן לטעום, ואמר לו רבי יושע העשיל זל' לדברים האלה: רבוי אהיר וועט

ואמר לו כך: דארטן דארף מען נישט די זאכען איז מען וועט דארפַן לויין אין די וועלעדער זאל זיין אביסעל גריינגער, וכשהגעה האניה לאסטנצייא, כבר נפרצה המלחמה, וברבכנת האחרונה שנעשה לפולין עליה עלייה ובאמצע הדרך כבר זרכו הגרמנים ימ"ש אש על הרובbat אבל הצלחה לבוא לבייטו.

וביום י"ד חשוון שנת תש"ג נהרג עקי"ש הרב הי"ד' והרבנית בתו והנכד, ובנו הצדיק רבי (שכ"ק אדמור"ר רבינו רבי משה מרדכי ז"ע הי' מדבר אודותיו תמיד, ובפ' בהעלותך האחרון שלו עלי אדמות במירון דברי הרבי זצ"ל בסעודת ש"ק דורש דמיים אותם זכר. זכותו יגן לעילו. בנו ר' מרדכי כולם נרצחו בידי הטמאים ימ"ש, בגד העליון), את השטירימל, ואת שעון הזהב,

היליגע לאנד וועט איהר אויך נישט לעקען קיין האניג אבער עס איז דאך פארטן ארץ אשר עניינ' די' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, ועפ"י הדברים האלה שאל ר' אלטר, אם כן למה תחזור למקום סכנה, השרו פה אתנו ייחד,珂ם מכוסאו וניגש לארון הספרים והוציא ספר (איינני זוכר שם הספר, אולי מדרש), והראה שכותב שם כך, מי שנמצא בעיר בזמן שהמצב בעיר טוב, וכשהמצב בעיר רע הוא ברוח למקום אחר ואינו נמצא יחד אתם הקב"ה שנואו ושאל את ר' אלטר, האם יש טעם בחיים כאלו שהקב"ה שנואו, אלא כל החיים אנו עובדים שהקב"ה יאהוב אותנו ואם בחיים הקב"ה שנואו למה לי חיים כאלה.

שלשה ימים לפני פרוץ המלחמה עלתה על הספינה וכשנפרד מהורה"ח ר' אהרן הלטאטISKI שלילהו אותו עד הספינה נתן לו את הרצעשעובלקלא (בגדי העליון), את השטירימל, ואת שעון הזהב,

ידו יתברך פתוחה לך ב' שבבים

ומעשימים טובים, מעלה הנוקבא בחזרה את בינה ותו"מ שלה מן הקליפות, והם מתלבשים בנשומות התחרתונים שעשו תשובה.

אחר כך היא מוריידה את המסקן ננקבי עיניים לפה, והיא מעלה את בינה ותו"מ לאצילות, ביחד עם הנשומות, ונשלמת בע"ס, ומתקבלות מוחין דגdotot לשומות התחרתונים הדבוקות בклים דאסוטא בידיה, כי אגלאי מלטא למפרע שלא נתמעטה הנוקבא מתחלה להשאר בי"ד אותיות הלו, אלא משום שכך הרפואה שלהם, דאייהו יד פשוטה לקבל שבבים, הינו בכדי שתוכל לקבל אחר כך השבים בתשובה ולהעלותם לאצילות, כי בלי זה לא היה שום אפשרות להשפיע מוחין דגdotot אל התחרתונים. (כמבואר בהרבראשית א' דף ז' בסלט ד"ה וכבר).

ועיין בת"ז ת"ז אות ל"א במלות הטולם, ז"ל:

ואיהי משגיח מן וגוו. והיא בינה משגיח מן החלונות, שנאמר בהם חלו נא פני אל, דהינו שיעלו מ"ן מטורה ומצוות, ויחננו לההיא שנאמר בה, אל נא רפא נא לה, דהינו למלכות, שה"ס מרים. אשר הרפואה בידו, שהיא יד פשוטה לקבל שבבים. וירא כי אין איש.

פירוש, כי בעת קטנות יורדות ל' ספירות בינהתו"מ מן הנוקבא לב"ע ולקליפות, ואני נשארת אלא ב' ספירות כתר חכמה, ואיז מדורמות הנוקבא בשם י"ד, הרמז ל' ספירות כתר חכמה שהובם י"ד אותיות, ד' בכתיר מן הו"ה פשוטה. י"ד בחכמה מן הו"ה במלוי. ובינה ותו"מ שה"ס כ"ח אותיות דמלוי המלווי, הרומזים על כלים דבינה ותו"מ הכלולים בה, נפלו למטה. וע"י מ"ן ותשובה